

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาหาความสัมพันธ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอาการเหนื่อยล้าและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับอาการเหนื่อยล้าของสตรีในระยะคลอด ซึ่งปัจจัยที่ศึกษา ได้แก่ ความเจ็บปวดในระยะคลอด ความวิตกกังวล ระยะเวลาที่ใช้ในการคลอด และการสนับสนุนทางสังคม รวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนกรกฎาคม ถึงเดือนสิงหาคม 2555 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้คลอดที่มาคลอด ณ โรงพยาบาลศูนย์สุรินทร์ จำนวน 88 ราย และเลือกกลุ่มตัวอย่างตามคุณสมบัติ ดังนี้ ตั้งครรภ์ปกติ อายุครรภ์ 37-40 สัปดาห์ แรกได้รับปากมดลูกเปิดอยู่ในช่วง 3-4 เซนติเมตร ไม่มีภาวะแทรกซ้อนในระยะตั้งครรภ์ สามารถสื่อสารด้วยภาษาไทย มีความสมัครใจและยินดีให้ความร่วมมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล 2) มาตรวัดความเจ็บปวดชนิดที่เป็นตัวเลข 3) มาตรวัดความวิตกกังวลชนิดเปรียบเทียบกับสายตาทองนันทพร แสตนศิริพันธ์ (2540) 4) แบบสอบถามอาการเหนื่อยล้าของพิวส์และคณะ (Pugh et al., 1999) ที่แปลเป็นภาษาไทยโดย จรัสศรี ชีระกุลชัย (Theerakulchai, 2004) 5) แบบสอบถามพฤติกรรมการสนับสนุนทางการพยาบาลของแบรนต์ตัน (Bryanton et al., 1993) ที่แปลเป็นภาษาไทยโดยฉวี เบาทรวง และกรณีการ์ กันระรักษา (2554) ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามอาการเหนื่อยล้าและแบบสอบถามพฤติกรรมการสนับสนุนทางการพยาบาลมาทดสอบความเชื่อมั่นในผู้คลอดที่มาคลอดที่มีคุณสมบัติเช่นกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 รายได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .94 ทั้งสองชุด ดำเนินการรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. อาการเหนื่อยล้าของสตรีในระยะคลอด พบว่า สตรีในระยะคลอดมีอาการเหนื่อยล้าอยู่ในระดับปานกลาง

2. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับอาการเหนื่อยล้าของสตรีในระยะคลอด ประกอบด้วยความเจ็บปวดในระยะคลอดพบว่า ผู้คลอดส่วนใหญ่มีความเจ็บปวดในระดับรุนแรง ระยะเวลาที่ใช้ในการคลอด พบว่า ผู้คลอดทั้งครรภ์แรกและครรภ์หลังรวมระยะเวลาในการคลอดทั้ง 3 ระยะเฉลี่ยเท่ากับ 11.29 ชั่วโมง และ 8.79 ชั่วโมงตามลำดับ ส่วนความวิตกกังวลพบว่า ผู้คลอดมีความวิตกกังวลในระดับสูง และการสนับสนุนทางสังคมพบว่า ผู้คลอดได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับปานกลาง

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่างๆ กับอาการเหนื่อยล้าของสตรีในระยะคลอด พบว่าความเจ็บปวดในระยะคลอด ความวิตกกังวล และการสนับสนุนทางสังคม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอาการเหนื่อยล้าของสตรีในระยะคลอดที่ระดับ .05 ($r = .252, .218, p < .05$) และที่ระดับ .01 ($r = .305, p < .01$) ตามลำดับ ส่วนระยะเวลาที่ใช้ในการคลอดไม่มีความสัมพันธ์กับอาการเหนื่อยล้าของสตรีในระยะคลอด

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ด้านการปฏิบัติการพยาบาล พยาบาลผดุงครรภ์นำข้อมูลจากการวิจัยในครั้งนี้ ไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดกิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุนการให้ความรู้ ความเข้าใจแก่บุคลากรที่มรสสุขภาพ โดยให้ความสำคัญกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับอาการเหนื่อยล้าของสตรีในระยะคลอด เพื่อเป็นการพัฒนาความรู้และตระหนักถึงความสำคัญของอาการเหนื่อยล้าในระยะคลอด

ด้านการศึกษาทางการพยาบาล นำความรู้เรื่องอาการเหนื่อยล้าของสตรีในระยะคลอด กำหนดเป็นเนื้อหาของหลักสูตรการศึกษาทั้งในทฤษฎีและปฏิบัติ

ด้านการวิจัย เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการวิจัยแบบพรรณนาเชิงทำนายอาการเหนื่อยล้าในระยะคลอดต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ที่มีอิทธิพลต่ออาการเหนื่อยล้าของสตรีในระยะคลอด เช่นระยะเวลาของการคลอดที่ยาวนาน การงนน้ำและอาหารทางปาก และความกลัวการคลอด เป็นต้น
2. ศึกษาซ้ำในกลุ่มตัวอย่างที่มากขึ้น เพื่อหาคะแนนมาตรฐานอาการเหนื่อยล้าในระยะคลอดของคนไทย
3. ศึกษาในเชิงทดลองเกี่ยวกับผลของการจัดการกับอาการเหนื่อยล้าในระยะคลอด